

Dersom der ikke findes nogen Arving, der ønsker at overtage Gaarden, sælges denne, om fornødent ved Auktion, og Nettooverskudet ved Salget tilfalder da Arvingerne efter de almindelige Arveregler.

§ 2.

Hvis Gaardarvingen sælger Gaarden i Løbet af de første 12 Aar efter Arvefaldet, skal Gældsmyndigheden bestemme, at han i den Anledning til sine Medarvinger skal udrede en saadan Andel i Nettooverskudet ved Salget, som de vilde have faaet, saafremt Ejendommen straks ved Arveladers Død var blevet solgt. Dog kan Gældsmyndigheden, dersom det skønnes rimeligt, nedsætte denne Andel; og hvis Ejendommen er steget væsentlig i Værdi siden Arvefaldet, og Værdistigningen skyldes Forbedringer, der er sket i Gaardarvingens Besiddelsestid, skal denne Værdistigning alene komme ham tilgode.

§ 3.

Gaardarving er den, som Arvelader har bestemt dertil i sit Testamente, jfr § 1. Foreligger ingen saadan Bestemmelse, tilfalder Gaarden den ældste af de efterlevende Sønner. Hvis Arvelader ingen Sønner efterlader sig, skal den efter Arvelovgivningens almindelige Regler nærmest berettigede overtage Gaarden, dersom Gældsmyndigheden anser vedkommende for egnet dertil. I modsat Fald vælges den derefter nærmest berettigede, som Gældsmyndigheden anser for egnet. Er der flere lige arveberettigede, skal den af dem overtage Gaarden, som nævnte Myndighed anser for bedst egnet dertil.

§ 4.

Ovenstaaende Regler er dog uanvendelige, dersom Ejendommen efter Gældsmyndighedens Skøn paa Grund af sin Beliggenhed ved en By eller bymæssig Bebyggelse er vel egnet til Udstykning i Villagrunde eller kan sælges med Fordel til almindelig Byggegrund, Fabriksgrund eller anden lignende Anvendelse. I saa Fald deles det ved Salget fremkomne Nettooverskud mellem Arvingerne efter de almindelige Arveregler.

§ 5.

Intet Pantebrev, hvorved en Landbrugsejendom pantsættes, og som ikke angaar offentlige Midler, jfr Tingslysningenslovens § 41, 1 Stk, maa i de første 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden tinglyses, hvis den samlede Pantehæftelse i Ejen-